

I historisk belysning er forholdet det, at folkekirkens jordbesiddelser er reduceret meget væsentligt, i nyere tid først og fremmest som følge af lov nr. 537 af 4. oktober 1919 om afhændelse af de til præsteembeder henlagte jorder til oprettelse af husmandsbrug og – for Sønderjyllands vedkommende – lov nr. 326 af 5. juli 1949.

Senest ved lov nr. 645 af 19. december 1984 om folkekirkens økonomi er det fastholdt, at afhændelse af fast ejendom under menighedsrådenes bestyrelse kræver menighedsrådets beslutning samt godkendelse af kirkeministeren eller efter dennes bemyndigelse af stiftsøvrigheden.

Som allerede omtalt er nettoarealet af præsteembedernes landbrugsjord i løbet af de sidste 10–15 år formindsket med ca. 800 ha. Yderligere bortsalg af præstegårdsjord forudsætter altså beslutning i vedkommende menighedsråd, og der er næppe tvivl om, at mange menighedsråd anser fast ejendom for et så værdifast aktiv, at man af hensyn til folkekirkens økonomiske status på længere sigt vil nære betænkelighed ved at udbyde præstegårdsjord til salg.

METTE MADSEN

/ Asger Jørgensen

Til finansudvalget